

[Oluf Jensen.]

tægt fra dem, som de nu har. Jeg tror, at for mange offentlige Stiftelser og Hospitaller omkring i Landet betyder den Arv, de faar efter deres Pensionistinder, som det hedder i Fundatserne, ikke ringe Beløb. Jeg vil derfor meget henstille, at denne Bestemmelse i Lovforslaget gaar ud.

Finansministeren (Bramsnoes): Jeg takker de ærede Ordførere for den Tilslutning, de har givet. Denne Tak kan naturligvis ikke omfatte Ordføreren for det konservative Folkeparti (Lange), som udtalte, at hans Parti vilde gaa imod. Dette undrer mig ikke efter den Stilling, Partiet har indtaget til Spørgsmaalet som Helhed, og jeg skal ikke gøre noget Forsøg paa at indlede en almindelig politisk Diskussion om Synspunkter og Principper. Til enkelte af de Udtalelser, som den ærede konservative Ordfører fremsatte, vil jeg derimod gøre nogle Bemærkninger.

Det ærede Medlem (Lange) udtalte med Hensyn til de 40 pCt., som der er Tale om at forhøje Indkomstskatten med, at man vidste jo ikke, om det blev 40 pCt. eller noget andet. Jo, det ved man, det bliver 40 pCt. og ikke noget som helst andet. Det, der vil medgaa til Dækning af de 20 Mill. Kr., som skal anvendes til Lettelse af Amtsskatterne, vil blive en Procent, som man ikke kender ganske nøjagtigt; det kan være, den bliver 35, det kan være, den bliver 34, og Resten vil saa gaa til Dækning af Statens almindelige Udgifter. Men det er givet, at de 40 pCt. i alle Tilfælde vil dække mere end de 20 Mill. Kr., saa der kan ikke være Tale om, at Forhøjelsen overstiger 40 pCt. Det, som det ærede Medlem vist egentlig tænkte paa, var dette, at i kommende Aar, naar man skal udskrive de 20 Mill. Kr. med en eller anden Procent, kender man ikke nøjagtigt Procenten. I kommende Aar vil det Beløb, der skal udskrives til Dækning af Statstilskuddet til Amtskasserne for at give Landbruget Skattelettelse, ikke paa Forhaand kunne sættes i Procent. Men i Aar vil der ikke ske noget, fordi der eventuelt medgaa mere til dette Formaal; det vil saa gaa fra det Beløb, der ellers skulde være til Dækning af Statens almindelige Udgifter.

Det ærede Medlem mente, at det var en meget stor Forhøjelse af Indkomstskatten — og det er det jo ogsaa —, og det ærede Medlems Parti vil altsaa gaa imod. Det er vel derimod et Spørgsmaal, om det ærede Medlems Parti vil gaa imod, at der anvendes disse 20 Mill. Kr. til Lettelse af Landbrugets Skatter. Det ved man jo ikke endnu, men

det er maaske ikke saa helt givet. Og saa opstaar dog det Spørgsmaal, hvor Pengene skal komme fra paa anden Maade. Det er altsaa ikke saa helt let at komme udenom Spørgsmaalet, som det ærede Medlem maaske mener, blot ved at sige: vi gaar imod! For den største Del af de 40 pCt., de ca. 35 pCt., gaar til et ganske bestemt Formaal, som der i hvert Fald i visse konservative Kredse har været megen Interesse for.

I Anledning af det ærede Medlems Bemærkning om, at Indbetalingen er fastsat paa en mærkelig Maade, idet den Del, der skal dække de 20 Mill. Kr., allerede forfalder 1. Oktober, medens Resten forfalder i Slutningen af Finansaaret, vil jeg gerne oplyse, at det hænger sammen med den specielle Anvendelse af de 20 Mill. Kr., og det foreliggende Lovforslag gør egentlig ingen Ændring i det, der vilde ske, selv om Lovforslaget ikke blev vedtaget, forudsat at Forslaget til den Lov, som omhandler de 20 Mill. Kr.s Hjælp til Landbruget, bliver vedtaget, for der staar jo allerede i dette Forslag, saaledes som det foreligger i Folketinget, at der skal udskrives et saa stort Beløb paa Indkomsten, som er nødvendigt til Dækningen, og det har altid været Mening, at dette Beløb skulde udskrives i første Halvdel af Skatteaaret. Det kan nemlig ikke hjælpe at blive ved at sige til Staten, at den skal betale Penge ud og Penge ud, den skal aldrig have Penge ind, i hvert Tilfælde skal den først have dem senere. Disse Penge, i alt Fald Halvdelen af Beløbet, skal betales til Amtskasserne allerede i Juni Maaned, saaledes at Staten maa staa i Forskud fra Juni Maaned, indtil Pengene kommer ind en Gang i Slutningen af Aaret, saaledes som det her er forudsat, og længere kan det ikke nytte at spænde Statens Forskud paa dette Omraade; der maa være visse Grænser. Derfor har det været Forudsætningen ved Udarbejdelsen af det andet Lovforslag, at Skatten skulde opkræves i første Halvaar, saa at Staten fik Pengene ind nogenlunde hurtigt efter, at de var lagt ud. Det er Grunden til, at denne særlige Indbetalingsmaade er valgt; man har bibeholdt det, der var Hensigten i det nævnte Lovforslag, og har saa blot lagt de Procenter paa — 5 eller 6, hvor meget det nu kan blive —, som opkræves i Slutningen af Finansaaret, det, man kalder andet Halvaar. Jeg tror, ærede Medlemmer vil erkende, at under disse Forhold er det en rimelig Maade at foretage Opkrævningen paa.

Det ærede Medlem (Lange) raillerede over, at det Beløb, som Arveafgiften nu